

ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἐν Κων)πόλει 10 Ιουλίου 1903

ΑΡΙΘ 9

**ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ
εἰκοσαετής ἐπιτυχές**

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ καὶ **ΕΦΑΡΜΟΓΗ** τεχνητῶν ὁδόντων μετ' ἀπαραμιλλού επιτυχίας, κατὰ τὰ νεώτερα, τελειότερα καὶ ἀτρχλέστερα συστήματα.—**ΘΕΡΑΠΕΙΑ** ριζί· ἡ τῶν πατσχόντων ὁδόντων εὔλων δυτικούμιας καὶ οἰουδήποτε νυστήματος τοῦ στόματος.—**ΕΚΡΙΖΩΣΙΣ** τῶν σεστηρότων ὁδόντων καὶ ριζῶν ἀνευ τοῦ παραμικροῦ πόγχου, διὰ τῆς γρήσεως ἔνωδύνου ύγρου.—**ΔΕΧΕΤΑΙ** καθ' ἐκάστην εἰς τὸ ἐν Νεοχωρίῳ τοῦ Βασπέρου ὁδῶντοι εκτρείόν του. Τὴν Δευτέραν καὶ Ημέρην ἀπὸ τὰς 7—11 τοικιτές), ἐν τῷ φρεαττυχείῳ τοῦ κ. Ἀνδρέα Μυρζίδη, ὁδὸς Οὐράνιος, Τσαρτζή-Μπατζή, ἀρ. 307—309.

ΔΕΡΜΟΦΙΛΟΝ

“Απκντες γυωρίζουμεν πότων τὰ εις νεάζοντα χρίεντα πρώτωπα παρέχομενα ἔξανθήματα καὶ ρήγματα καταστρέφουσι τὴν φυτικὴν τρυφερότητα τοῦ πρωτώπου. Οἱ νέοι καὶ πρὸ πάντων αἱ νέαι, περὶ πολλοῦ πιούνται τὴν διεκρύλαξιν τῆς φυτικῆς τρυφερότητος τοῦ σώματος αὐτῶν φροντίζοντες δι’ αὐτὴν ὅσον φροντίζουν καὶ διὰ τὴν σώματικὴν εὐεξίαν. Καὶ ἀληθῶς, ἂν καὶ τὸ ἔχειν πρώτωπον ὡραῖον καὶ σώμα τρυφερὸν εἶναι δῶρον τῆς φύτεως καὶ τὸ προταθεῖν δύως διὰ τὴν διαφύλαξιν καὶ πρωταγωγὴν τῆς ὥραιότητος εἶναι ἀποτέλεσμα φιλοκαλίχες καὶ ὑγιεινὴ ἀνάγκη. Ή μαλακὴ καὶ τρυφερὰ ἐπιδερμίς τοῦ πρωτώπου, ἐκτιθεμένη εἰς τὰ δικινέα ψύχη, τὰς χιόνας καὶ τοὺς ἀνέμους τοῦ χειμῶνος, εἰς τὴν φλογερὰν θερμακρατίαν καὶ κόνιν τοῦ θέρους καὶ εἰς ἑτέρας ἐπιδράσεις φυσικῶν φαινομένων, σκληρύνεται καὶ δικρήγγυνται, πρωταλμήνει ἴσχρουν χρῶμα καὶ θέαν ἔρευτιδωμένην καὶ δυστάχεστον. Αὐτὴ ἡ κατάστασις ἐκτὸς τῆς δυταρέστου ἐπιδράσεως τῆς ἐπὶ τῆς φυτικῆς χάριτος τοῦ πρωτώπου, παράγει φλογώσεις, αἴτιες ἐνυχλωστὶ τὸν ἄνθρωπον εἰς ὑπέρτατον βαθμόν. Ἄν καὶ ὑπάρχουσι πολλαὶ ἀλοιφρί, ἔλαια καὶ δρυκτικές διὰ τὴν καταπλέμγσιν τῶν τοιούτων φλογώσεων, καθὼς παραδέχονται οἱ δοκιμάσταντες αὐτά, μερικῶν μὲν ἡ ἐπίδρασις εἶναι πρωτωρινή, ἀλλα δε ἀπεδείχθησαν ἀνθυγιεινά. Συνελόντι εἰπεῖν μέχρι τῆς σήμερον δὲν ὑπῆρχε παρασκεύασμα φαρμακευτικὸν ἐλεύθερον πάσης καυτικῆς ἐπιδράσεως, ἔξαλειφον καὶ προλαμβάνον πάσταν δερματολογικὴν πάθησιν τοῦ πρωτώπου. Ἰδού λοιπὸν τὸ «Δερμόφιλον», ἔργον περιφανῆς τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς φαρμακευτικῆς τέχνης καὶ καρπὸς βαθείας καὶ διακροῦς παρατηρησεῶς καὶ ἔξετάσεως, εἶναι φάρμακον παρέχον τρυφερότητα καὶ κατέχον ἀπάστας τὰς προρρηθείσας θεραπευτικὰς ἰδιότητας. Τὸ ἀπαράμιλλον τοῦτο φάρμακον ἔξελαίφει δλοτελῶς καὶ ριζικῶς τὰ ρήγματα καὶ τὰς ρυτίδας τὰς παραγομένας ἐπὶ τῶν θηλῶν τῶν μαστῶν, τὰς ρυτίδας τὰ ἔξανθήματα καὶ τὰς φλογώσεις τοῦ πρωτώπου καὶ τὰς κηλίδας τὰς παρατρούμενας ἐπὶ τῶν διαφόρων ἔξωτερικῶν ὅργανων τοῦ πρωτώπου, παρέχει τρυφερότητα εἰς τὴν ἐπιδερμίδα καὶ χρῶμα ὡραίον, διασανές, ἔχον τὴν φυτικὴν λευκότητα τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός. Τὸ «Δερμόφιλον» κατέχει καὶ εὐωδίαν λίαν εὐχάριστον καὶ ὡς προλαμβάνον πᾶσαν πάθησιν τῆς ἐπιδερμίδος, εἶναι κατάλληλον καὶ διὰ διακρή χρήσιν. Τρόπος χρήσεως: Διὰ τὰ ἔξανθήματα καὶ τὶ τοιούτου εἰδῶν οἰδήματα τῆς ἐπιδερμίδας ἀλειφέται διὰ σπόγγου ἢ διὰ τῆς παλάμης τῆς καρπίς. Μετὰ τὸ ξυράρισμα τοῦ πρωτώπου, ἀντὶ τῆς χρήσεως τῶν ὅδάτων τῆς «Κολωνίας», ἀτινχ οὐδὲν ἀλλο εἰσὶ παρὰ καθηρὸν οἰνόπνευμα, ὑπὸ διαρρόους ἐπόψεις εἶναι προτιμότερά ἡ χρήσις τοῦ «Δερμόφιλου», δπερ, ἐκτὸς τῆς ἀντισηπτικῆς αὐτοῦ ἰδιότητος οὐδὲμίαν καυτικήν ἰδιότητα ἔχει. Διὰ τὴν ἔξαλειψιν τῶν κηλίδων καὶ τοῦ μελαψοῦ χρώματος τοῦ παραγομένου εξ ἥλιακῆς ἐπιδράσεως, ἀρκετὸ «Δερμόφιλον» διὰ τουλπανίου-ἐλαρρῶν τριβύλευνον ἐπὶ τοῦ πρωτώπου. Οταν διακρῶς κάμνῃ τις χρήσιν τοῦ «Δερμόφιλου» ἀρκετοῦ νά ύγραίνεται τὸ πρωτώπων δι’ αὐτοῦ. Διὰ ἀνακινέως δύο καχλιαρίων τοῦ καρέ ἐκ τοῦ «Δερμόφιλου» ἐντὸς ἥμιτσεως πυτηρίου ὅδκτος παράγεται ἀντισηπτικὸν φάρμακον, δπερ καθαρίζει καὶ λευκάίνει τοὺς δόρντας. Τὸ ρηθὲν μῆγμα τοῦ «Δερμόφιλου» λαμβανόμενον ὡς γαργάρα καθ’ ἔκστην πρωτείαν εἶναι πρωτιμότερον δλων τῶν δόρνοτοκόνεων καὶ δόδυτοιαλοιφῶν.

*Μοναδική ἀποθήκη καὶ πώλησις: Φαρμακείον «ΧΑΝΔΑ» ἐν Πόλει ὁδὸς Βεζετζιλέρ,
καὶ ἐν Γαλατᾷ κατάστημα μυροποιοῦ Ἰωσὴφ «ΥΣΣΑΡ», ὁδὸς Τούρελ ἀριθ. 32*

ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἐν Κων}πόλει 10 Τουλίου 1903

APIQ. 9

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

'Ἐν τῇ πρωτευούσῃ	γρ.	50
'Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις	•	60
'Ἐν τῇ ξένῃ φοιτ.	χρ.	15
'Εξαπνυοι κατ' ἀναλογίαν.		

Η ΒΟΣΠΟΡΙΔ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται
ἐπὶ ἀποδείξει φερούσῃ τὴν σθέ-
γῆδα τοῦ φύλλου καὶ τὴν ὑπογρα-
φὴν τοῦ ἐτέρου τῶν Διειθυνθέν.

·Ο κυατῶν τὸ ποῦτον φύλλον λογίζεται συνδοσμητικός.

Διευθυντής: ΚΟΡΝΗΛΙΑ Δ. ΠΡΕΒΕΖΙΟΤΟΥ και ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗΣ

¹ Οὐ πανδομαὶ τὰς λάριτας ταῖς Μορομεῖς στρατιωμένες, ἥδιστας στελνγίας. Εὐρ., Ηρ., Ματθ. στ. 673—5.

ΠΕΡΙ Η ΜΟΥΣΑ ΟΥΡΑΝΙΑ

ΕΠΙ ΤΩ₁ ΘΑΝΑΤΩ₁ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΙΙ'.
ΚΑΙ ΤΗ₁ ΕΚΛΟΓΗ₁ ΠΙΟΥ ΤΟΥ Ι'.

(Ἐκ τῆς Ἐκκλ. Ἀληθείας)

"Αμα τῷ θανατῷ τοῦ πάπα, οὐ καρδιαν
περιέπει, ἔπειθε δίκαιον εἶναι τοπεῖ.

"Αμα τῷ θανάτῳ τοῦ πάπα, ὁ καρδινάλιος Camerlingus, ὃς τις θέσει εἶναι ὁ Τοποθητής ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ Θρόνου, εἰσερχόμενος ἐπιστήμως καὶ ἐν μεγάλῃ συνοδείᾳ ἐν τῷ νεκρεύῳ

τῆς κρύπτης τῇ προηγουμένῃ ἐπέρχεται ἔξαρχην τὸ φέρτρον τοῦ προκατόχου τοῦ μετεφέρητος εἰς τὰς ὑπογέους τοικύτας τοῦ ναοῦ, ἐκτὸς ἀν δλλως διέτεξεν ὁ θηνῶν ἐν τῇ διαθήκῃ του· ἐνταῦθα δὲ ἐντεχίζομενον τὸ φέρτρον παρασμένει μέχρις οὐ τὸ τοῦ διαδόχου του ἐλθεῖ καὶ καταλάβηται θέσιν αὐτοῦ.

Ἐκλογὴν πάπα. — ‘Η ἔκλογὴ τῶν ἐπισκόπων τῆς Ρώμης ἐγίνετο μέχρι του ΙΑ' αἰώνος ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως καὶ ἐπεκλρύθη ὑπὸ τῶν Αὐτοκράτορων τοῦ Βυζαντίου τὸ κατ' ἀρχάς, εἶτα δὲ τῶν τῆς Δύσεως ἥπο Καρόλου τοῦ μεγάλου καὶ ἐφεζῆς ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τούτου τῆς ἔκλογῆς, πλειτται δεσμοὶ ἀξιοθήνοτοι, καταχρήστεις ἐνεψυλλοχώρουν, κορυφωθεῖσα: ίδια κατά τοῦ αἰώνας Ι' καὶ ΙΑ', ὅτε κατέτητος νὰ ἔκλεγωνται ὡς πάπαι, τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ἴταρων, οἰκογειῶν των, Ιωάννης ὁ ΙΒ' ἐν ἡλικίᾳ 22 ἐτῶν (956) καὶ Βενέδικτος ὁ Θ' ἐν ἡλικίᾳ 10 μοδίς ἐτῶν (1003). Ο πάπας Νικόλαος ὁ Β' (1058) ἐξέταστο περιστέλλων τὰς ἀταυθιλαῖς ταύτας, ὅρισας ὅπως ἡ ἔκλογὴ διενεργῆται ὑπὸ τῶν ὑποκειμένων αὐτῷ ὡς ἀρχιεπισκόπῳ Ρώμης ὄκτω πησιοχώρων καρδιναλίων ἐπισκόπων. (Ὀστίας, Βελιτέρνης, Ἀγίας Ρουφίνας, Πόρτου, Σχένης, Πρανέστου, Τουτκούλου καὶ Ἀλβανού), οἱ δὲ λοιποὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ τῆς πόλεως ἐπιδοκιμάζωσιν αὐτὴν ἐπικυρουμένην εἶτα ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος (salva tamen honore et reverentia imperatoris). Κυρίως δημιώτα τῆς ἔκλογῆς τῶν παπῶν διεκανόνισαν Ἀλέξανδρος ὁ Γ' ἐν τῇ Συνόδῳ τοῦ Λατερανοῦ (1178), Γρηγόριος ὁ Ι' ἐν τῇ Συνόδῳ τοῦ Αγούστου (1274) καὶ Γρηγόριος ὁ ΙΒ' (1621) ὑρίσαντες δημοσίας ἡ ἔκλογὴ διενεργῆται ὑπὸ τῶν καρδιναλίων ἀνερχομένων εἰς 70 τὸν ἀριθμὸν καὶ διαίρουμένων εἰς τρεῖς τάξεις τὸν τῶν ἐπισκόπων, τὴν τῶν πρετερουτέρων καὶ τὴν τῶν διικόνων — ἀλλ' ὑιόματι μάνον λόγω τῆς καταγωγῆς των, καθότονταν γένηται σχεδόν τέλεον τῶν παρακλητῶν τοῦ Σεΐτου, — χρονοστατοῦσιν ἀπὸ ἵσχειμων ἐπισκοπικῶν θρόνων ἀπαντεῖς οἱ καρδιναλίοι, γίνεται μυστικὴ ψηφοφορία, ἐκάστου τούτων καταθέτοντος ἐν τῷ ποτηρίῳ τῷ χρησιμεύοντι ὡς κάλπῃ μετὰ ἔνορκον διαδεβαλωσιν τρίπτυχον ἐνσφράγιστον δελτίον φέρον ἐν τῇ πρώτῃ πτυχῇ τὸ ὄνομα τοῦ ψηφιζομένου, ἐν τῇ δευτέρῃ οητόν τι πρὸς διάκρισιν καὶ ἐν τῇ τρίτῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ψηφίζοντος. καὶ ἐκν μὲν οὐδεὶς τῶν ὑποψηφίων συγκεντρώσῃ τὰ $\frac{2}{3}$ τῶν ψήφων, τὰ δελτία καταστρέφονται καὶ ἡ ψηφοφορία ἐπαναλαμβάνεται καθ' ἐκάστην πρωτεύειν καὶ ἐπέρχεται ἐξ τοῦ διαδοχής της συγκεντρώσης τὰ $\frac{2}{3}$, ἀνοι-

εῖτε μετὰ τὸν θάνατόν του, κανονίση τὸν τρόπον τῆς ἔκλογῆς τοῦ διαδόχου του. οὐδεὶς ἐν τούτοις ἐπέφερεν οὐτιώδεις τροποποιήσεις εἰς τὰς διατάξεις τῶν μνησθέντων παπῶν, οὗτω δὲ κατὰ ταύτας τελεῖται καὶ τὴν σήμερον ἡ ἔκλογὴ ὡς ἔξης.

Χηρεύταντος τοῦ θρόνου ὁ Τοποτηρητής — δοστις ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντά του τῇ συμμετοχῇ τριμελοῦς Συμβουλίου καρδιναλίων ἦτοι τῶν ἀρχαιτέρων μελῶν ἐκάστητη, τῶν τριῶν καρδιναλικῶν τάξεων — ἀγγέλλει τοῦτο τοῖς ἀποδημοῦσι τῶν καρδιναλίων, καλοψύνοις δημοσίων προσέλθωσιν εἰς Ρώμην· τῇ ἐπαύριον δὲ τοῦ ἐννεακημέρου μνημοσύνου τοῦ πάπα, οἱ καρδιναλίοις προσεργόμενοι κατὰ τοὺς παρεκλητούς τοῦ πάπα Παύλου ἐν τῷ Βεττικανῷ (πρὸ τοῦ 1870 συνήρχοντο ἐν τῷ Ἀνκατόρῳ τοῦ Κυριναλίου ἐνθα διέμενον συνήθω; οἱ πάπαι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης) καὶ ἀκροασάμενοι τῆς λειτουργίας περιεχούσης τὰς πρὸς ἐπιφορέτησιν τοῦ ἀγίου Ηνεύματος εὐχῆς καὶ ἀκολούθως τῆς ἁναγνώστεως τῶν περὶ τῆς ἔκλογῆς πάπα σχετικῶν δικτάξεων καθὼς καὶ καταλλήλου τῇ περιστάσει λόγου, μεταβαίνοντι εἴτε ἐν λιτανίᾳ ἐν τῷ τμήματι τῷ δικτηκευοθέντι διὰ τὸ Ιεροσυνέδριον, ἐνθα ἐκαστος καταλαμβάνει μετὰ δύο ἀκολούθων του τὸ λαχόν αὐτῷ διὰ καταλλήλου μικρὸν διαμέρισμα· πρὸς ἐπέρχοντας, κλείονται ἀπανταὶ αἱ θύραι τοῦ διόλου τμήματος τοῦ Ιερουσαλήμ, τιθεμένων ἀπανταχοῦ φρουρῶν πρὸς παρκάλωτιν πάσης μετὰ τοῦ ἔξωτεροῦ προφορικῆς ἡ ἐγγράφου συγκοινωνίας μεγι τῆς ἡμέρας τῆς ἔκλογῆς. Ἀπὸ τῆς ἐπαύριον, μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας καὶ τοῦ ἐπερινοῦ καθ' ἀς, — τελουμένης ἐκ τῷ ισορχίοντι κατὰ τὰς διαστάσεις πρὸς εὐμεγέθη νκόν παρακλητού τοῦ Σεΐτου, — χρονοστατοῦσιν ἀπὸ ἵσχειμων ἐπισκοπικῶν θρόνων ἀπαντεῖς οἱ καρδιναλίοι, γίνεται μυστικὴ ψηφοφορία, ἐκάστου τούτων καταθέτοντος ἐν τῷ ποτηρίῳ τῷ χρησιμεύοντι ὡς κάλπῃ μετὰ ἔνορκον διαδεβαλωσιν τρίπτυχον ἐνσφράγιστον δελτίον φέρον ἐν τῇ πρώτῃ πτυχῇ τὸ ὄνομα τοῦ ψηφιζομένου, ἐν τῇ δευτέρῃ οητόν τι πρὸς διάκρισιν καὶ ἐν τῇ τρίτῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ψηφίζοντος. καὶ ἐκν μὲν οὐδεὶς τῶν ὑποψηφίων συγκεντρώσῃ τὰ $\frac{2}{3}$ τῶν ψήφων, τὰ δελτία καταστρέφονται καὶ ἡ ψηφοφορία ἐπαναλαμβάνεται καθ' ἐκάστην πρωτεύειν διαδοχής της θεωρίας διαδοχῆς της διαρκείας τῆς ἔκλογῆς εἶναι αγνωστος καὶ οὐχὶ σπανίως αὐτη παρετάθη ἐπὶ ἔδοιαδας καὶ μηνας πολλοίς καθ' ἀπαταν δὲ τὴν διάρκειά της, ἐν ἀπίσταις

γονται ὄλοτελῶς τὰ δελτία καὶ ἔξελέγχονται αἱ διπογραφίαι τῶν ψηφισάντων (διότι ἐν περιπτώσει, καθ' ἧν δὲ πιτυχῶν φανῆ ὡς ψηφίστας ὑπὲρ ἔσωτος, ἡ ἔκλογὴ ἀκυροῦσται), ἐρωτάται ὁ ἔκλεγεις ἀν ἀποδέχεται τὴν ἔκλογην, καὶ εἰν κατακριτικῇ ἀπαντήσει ὁ δηγεῖται εἰς τὸ σκευορυλάκιον τοῦ παρεκκλησίου ἐνθα περιβάλλεται: τὴν συνήθη λευκοπόρφυρον παπικήν στολὴν (τριῶν τοιούτων διαφόρων μεγέθους παρεπεκτευτικῶν οὐσῶν ἐκ τῶν πρωτέων). Εἰτα καθεῖται ἐπὶ προσεφράχιον τεθέντος ἐν τῷ μέτῳ τῆς ἀγίας Τριπέτης καὶ οἱ καρδιναλίοις προσεργόμενοι κατὰ τοὺς περισταύσιν αὐτὸν ἀπανταῖς τὸν πόδα, τὴν χειρανθοτοῦς τὸ στόμα, ἐνῷ ὁ περιστος τῇ τάξει τῶν Καρδιναλίων διακόνων ἀπὸ τοῦ ἔξωτου τοῦ βλέποντος πρὸς τὴν ἀπέρσαντον πλατείαν τοῦ ἀγίου Πέτρου εὐαγγελίζεται τῷ λαῷ τὸ εὐφρόσυνον γεγονός, τῶν καδώνων ἀπασθανῶν τῷ Εκλησιῶν τῆς πόλεως κρουόντων ἐπὶ ὠρανίαμοτύνως. Ἀλλοτε ὁ νέος πάπας ἔδιδεν ἀπὸ τοῦ ἔξωτου τούτου τὴν παπικήν εὐλογίαν του υρβι et ορβι (τῇ πόλει καὶ τῇ σικουμένῃ) καὶ ἀκολούθως, φερόμενος πομπώδως εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀγίου Πέτρου καὶ καθεῖται: τὸν ημέραν πρὸ τῆς Τριπέτης, ἐδέχεται καὶ αὐθις τὴν προσκύνην τῶν Καρδιναλίων μεθ' ἧν ἐψάλλετο δοξολογία ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1870 ἡ τελετὴ αὐτη κατηγράφεται ἡ πάπας δίδει τὴν πρώτην εὐλογίαν του ἀπὸ τοῦ ἔξωτου τοῦ βλέποντος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου Πέτρου.

Οἱ πάπαι ἀλλα τῇ ἔκλογῃ τῶν μεταλλάσσουσιν διοματα: τὸ ἔθος τοῦτο ἡράται ἀπὸ τοῦ 956, ὅτε ἐκλεγέντος πάπα τοῦ εἰκοσιτετοῦς υἱοῦ τοῦ Ρωμαίου μεγιστάνος Ἀλβερίκου καλούμενου Ὁκταβρίανος, υἱοῦ προσέλαθε τὸ διοματα Ιωάννης ο ΙΒ'. Οι πρὸς τὰ προσόντα τοῦ ἔκλεγμαν εἰς την παρακλητού τοῦ Σεΐτου, — χρονοστατοῦσιν ἀπὸ ἵσχειμων ἐπισκοπικῶν θρόνων ἀπαντεῖς οἱ καρδιναλίοι, γίνεται μυστικὴ ψηφοφορία, ἐκάστου τούτων καταθέτοντος ἐν τῷ ποτηρίῳ τῷ χρησιμεύοντι ὡς κάλπῃ μετὰ ἔνορκον διαδεβαλωσιν τρίπτυχον ἐνσφράγιστον δελτίον φέρον ἐν τῇ πρώτῃ πτυχῇ τὸ ὄνομα τοῦ ψηφιζομένου, ἐν τῇ δευτέρῃ οητόν τι πρὸς διάκρισιν περ οητος ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ ΙΔ' αἰώνος λαμβάνεται πάντοτε ἐκ τῆς τάξεως τῶν καρδιναλίων — οἱ διπογραφεῖς τοῦ κανονικοῦ δικαίου φρονοῦσιν διότι δύναται νὰ ἐκλεγῇ οἰστρήποτε Ρωμαϊκούς θεωρίας, ἐπειδή τοὺς τρεῖς τούτων τοῦ ΙΑ' αἰώνος λαμβάνεται πάντοτε ἐκ τῆς τάξεως τῶν καρδιναλίων ἀπὸ τῆς Τριπέτης, ἐξ αὐτῶν, ἡς δημοσία τὰ μέλη δὲν είναι ἐκλεγέντα: δύναται τὴν στιγμὴν τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ διπογραφού πάπας τούτου πρὸς τούτοις ἐκεῖτος ἐκλεγομένης, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ διπογραφού πάπας τούτου πρὸς τούτοις ἐκεῖτος ἐκλεγομένης, καθ' ἀποτελέσματος τῆς διπογραφῆς τῶν ψήφων, νὰ δηλώσῃ προφορικῶς: διτι προσχωρετ τούτων ἡ ἔκεινων πρωτοφρίων καὶ ἀν ἐκ τῶν τοιούτων προσχωρήσεων καὶ ψήφων τούτου χνελθωτιν εἰς τὰ $\frac{2}{3}$. ὁ λαβών ταύτας χναγορεύεται αὐτοστιγμεὶ πάπας, Τῆς ὡν καταφαίνεται διτι ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς ἔκλογῆς εἶναι αγνωστος καὶ οὐχὶ σπανίως αὐτη παρετάθη ἐπὶ ἔδοιαδας καὶ μηνας πολλοίς καθ' ἀπαταν δὲ τὴν διάρκειά της, ἐν ἀπίσταις

τας Ρωμαιοκαθολικαῖς Ἐκκλησίαις τῆς ὑφηλίου ἀναγινώσκεται ἐν πάσῃ λειτουργίᾳ εἰδικὴ εὐχὴ pro summo Pontifice eligendo (ύπερ ἔκλογῆς τοῦ ἄκρου Ἀρχιερέως) διότι οἱ πάπαι ἀπὸ πολλῶν αἰώνων προσέλαβον τὸν τίτλον ἄκροι Ἀρχιερεῖς (summi pontifices.) παρὰ τὴν ρητὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐν Καρθεγένη Συνόδου, ἦτις—κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ε' αἰώνος συγκροτηθεῖσα ἐκ 217 ἐπισκόπων ἀνηκόντων τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Δύσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Καρθαγένης Λύρηλου (ἀποκαλουμένου πάπα ἐν τοῖς πρακτικοῖς) παρόντων δὲ ἀντιπροσώπων τῷ πάπᾳ ὡς καὶ τοῦ ἵεροῦ πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Δύσεως Αὐγουστίνου τοῦ Ἰππώνης—ἐθέσπισεν ἐν τῷ ΜΣΓ' κανόνι αὐτῆς ἐώστε τὸν τῆς πρώτης καθέδρας ἐπίσκοπον μὴ λέγεσθε ἔξαρχον τῶν ἵερέων ἢ ἄκρον ἱερέα ἢ τοιούτορον τίποτε ἀλλὰ μόνον ἐπίσκοπον τῆς πρώτης καθέδρας.

Ἐνθρόνισις τοῦ πάπα.—Πλὴν τῆς ἀνωτέρω περιγραφήσης τελετῆς ἀμαρτῆση ἐκλογῆς καὶ ἦτις εἶναι ἡ κυρίως θρησκευτικὴ ἔγκαθιδρυσις, μετά τινας ἡμέρας τελεῖται ἡ ἐπίστημος ἐνθρόνισης ἢ στέψις (coronatio) τοῦ πάπα. Η ἐνθρόνισης αὗτη ἐσχε τὴν γένεσιν ἀπὸ τοῦ Θ' ἰωνος, ἀφ' ὅτου δηλούντι οἱ πάπαι ἥρξαντα γινόμενοι καὶ κοσμικοὶ ἡγεμόνες, ἐτελείτο δὲ μέχρι τοῦ ΙΣΤ' αἰώνος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ ἄγιου Ἰωάννου τοῦ Λατερανοῦ, ἦτις εἶναι ἔκπλαι τῆς μητροπολιτικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, (τῶν παπῶν ἐδρεύοντων ἐν τῷ συνεχομένῳ μετὰ ταύτης ἀνακτόρων), ἐν ἡ Ἐκκλησίᾳ μεταβαίνοντος τοῦ ἐκλεγέντος πάπα ἐν παρατάξει, ἐδάδοντο αὐτῷ ὑπὸ τοῦ παυθιερέως τοῦ γκοῦ τοῦ ἄγιου Αυγουστίνου αἱ συμβολικαὶ κλειδεῖς, ἐκαθεῖτο οὗτος εἰς τὸ μεταίχμιον δύο δίφρων ἔγγυς ἡλήλων κειμένων (δι' ἡ παραστάσεως εἰκονίζετο ἡ ἴσοτης τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου), ἐτίθετο ἐνώπιον του ἐπὶ κιονίσκου ἀλέκτωρ πρὸς ὑπενθύμισιν τῆς πτώσεως τοῦ Πέτρου ἀρνθέντος ἐν τῷ πρατιτωρίῳ τρὶς τὸν Κύριον, καὶ ἔξερχομενον τοῦ ναοῦ ἐκάθιζον ἐπὶ τινὰ λεπτὰ ἐπὶ τῆς sedes stercoraria· τὴν σήμερον ὅμως ἡ ἐνθρόνισις τελεῖται ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἄγιου Πέτρου ὡς ἔξης:

Κατὰ τὴν ὄρισθεισαν ἡμέραν ἐπενδύθεντος τοῦ ἀπεράντου ναοῦ δι' ἐρυθρῶν ὑφασμάτων, ἐν τῷ μέσῳ μεγαλοπρεπεστάτης πομπῆς, παρισταμένων

πλὴν τῶν καρδιναλίων πληθύος ἐπισκόπων καὶ ἀνωτέρων κληρικῶν καθὼς καὶ τῶν περὶ τῷ Βατικανῷ πρεσβευτῶν, ἀπάντων ἐν μεγάλῃ στολῇ, δύνατος παπᾶς καθήμενος ἐπὶ πολυτελεστάτου δίφρου φερομένου ὑψηλὰ ἐπὶ τῶν ὄψων ὑπὸ θεραπόντων καὶ στεγαζομένου μὲν ὑπὸ οὐρανοῦ περιστοιχομένου διέπορον ἐπειδὸν τοῦ ἀρχοντος αἴγιλης καὶ παρατάξεως, ὃ νέος πάπας, ἡμέρας τινάς μετὰ τὴν ἐνθρόνισην του, μετέβαλε πομπώδως ὅπως λάβῃ εποχὴν τῆς μητροπολιτικῆς τοῦ ἄγιου Ἰωάννου τοῦ Λατερανοῦ, ἐπὶ τῆς προσόψεως τῆς ὥρας ἀναγινώσκεται ἡ στομφάδης ἐπιγραφὴ omnium urbis et orbis Ecclesiarum mater et caput (ἀπειπόντων τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ οἰκουμένῃ Ἐκκλησιῶν μήτηρ καὶ κεφαλή). Ἀλλὰ τάνυν καὶ ἡ τελετὴ αὕτη, μετὰ καὶ πολλῶν ἄλλων, κατηργήθη ἀπειπόντων τοῦ πάπα μὴ ἔξερχομένου πλέον του Βατικανοῦ.

ἡ προκτηρυχθεῖσα τέλος ὡς δόγμα πίστεως κατὰ τὸ 1870.

Πρὸ τῆς καταλύσεως τῆς κοσμικῆς ἔξουσίας τῶν παπῶν, ὅτε ἀπασπαι αἱ ἀνωτέρω τελεταὶ διεξήγοντο μετ' ἀσυγκρίτως μελέτων αἴγιλης καὶ παρατάξεως, ὃ νέος πάπας, ἡμέρας τινάς μετὰ τὴν ἐνθρόνισην του, μετέβαλε πομπώδως ὅπως λάβῃ εποχὴν τῆς μητροπολιτικῆς τοῦ ἄγιου Ἰωάννου τοῦ Λατερανοῦ, ἐπὶ τῆς προσόψεως τῆς ὥρας ἀναγινώσκεται ἡ στομφάδης ἐπιγραφὴ omnium urbis et orbis Ecclesiarum mater et caput (ἀπειπόντων τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ οἰκουμένῃ Ἐκκλησιῶν μήτηρ καὶ κεφαλή). Ἀλλὰ τάνυν καὶ ἡ τελετὴ αὕτη, μετὰ καὶ πολλῶν ἄλλων, κατηργήθη ἀπειπόντων τοῦ πάπα μὴ ἔξερχομένου πλέον του Βατικανοῦ.

ΔΙΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται θεριμῶς οὖς τε ἐν τῷ ἔξωτερεικῷ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἀξιότιμοις συνδρομηταῖς τῆς «Βοσπορίδοις» οὖς καθυστεροῦντες μέχρι τοῦδε τὰς συνδρομάτικας των ὅπως σπεύσωσι ν' ἀποστέλωσιν αὐτάς.

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος ἡδε ἀρ. 7)

Οι τῆς Εύρωπης σοφοὶ παρεξηγοῦντες τὸ Γράμμα σαυτὸν τοῦ Σωκράτους ἀποδίδουσιν εἰς τὸν μέγχυν τοῦ ἔθνους μας ἀνδρὰ τὸ τοῦ πνευματιστοῦ ἐπίθετον κατατάττοντες αὐτὸν ὡς τὸν πρῶτον διδάσκαλον τοῦ δόγματος τῶν Πνευμάτων, τὸν δὲ Πλάτωνα καὶ Ἀριστοτέλην ἀναδεικνύουσι ὡς ὅπαδούς του καὶ ἀποστόλους κηρύγματά του.

Κατ' ἐμέ: Σωκράτης, Πλάτωνα καὶ Ἀριστοτέλης περὶ ὑπάρξεως ἐνὸς μόνου θεοῦ ἐδίδασκον, ὅπερ ἀληθέστατον καὶ ἀναφιερότητον. Τὸ δὲ Γράμμα σαυτὸν εἶναι τὸ νὰ γνωρίσῃς τὰ περὶ σὲ αὐτὸν, ἡτοι τὴν φύσιν, καὶ ἐξ αὐτῆς διδαχθῆς τὸ πόσον μέγχες, πάνσοφος καὶ πανάγαθος εἶναι ὁ Δημιουργός σου καὶ μή, πλενώμενος, προσκυνῆς ἀντ' αὐτοῦ τοὺς ἀδρανεῖς λίθους (ώς τότε ἐπράττον οἱ προπτορές μας). Άρα ἐδίδασκον τὴν τῆς εἰδωλολατρείας κατάργησιν, τοῦτο δὲ πᾶς Ἐλλην ἀναγινώσκων τὸν Παρμενίδην εὑθὺς ἐξ ἀρχῆς κατανοεῖ, διό δηλοῦ, εἶναι διατάραξες φρενῶν ἢ νευρικὴ κρίσις. Τέ-

ούχι περὶ πνευμάτων, ἀλλὰ περὶ ἐνὸς καὶ μόνου ὑπερτάτου δημιουργοῦ τοῦ παντὸς πρόκειται. Αἱ δὲ θεωρίαι τὰς ὥρας οἱ μὴ τὴν φωνὴν καὶ τὸ γένος Ἐλληνες ἀποδίδουσιν εἰς ἰδεολογισμούς, εἶναι θεωρία θεογνωτίς, διδάγματα περὶ ἀθανασίας ψυχῆς καὶ οὐχὶ πνευματισμοῦ δόγματα.

Σπουδαῖοι τινες φύλοι μου ἀποδίδουσι τὴν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν κλίνησιν τῆς τρίποδος τριπλέης εἰς τὴν ζωὴν ἐξινεῖν. Ἀλλὰ νομίζω διό οἱ τοιοῦτοι ἀπατῶνται, καθ' ὅτι ἡ ζωὴν ἐξινεῖς πλέον τοῦ Λατερανοῦ, ἐπὶ τῆς προσόψεως τῆς ὥρας ἀναγινώσκεται ἡ στομφάδης ἐπιγραφὴ omnium urbis et orbis Ecclesiarum mater et caput (ἀπειπόντων τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ οἰκουμένῃ Ἐκκλησιῶν μήτηρ καὶ κεφαλή). Αλλὰ τάνυν καὶ πολλῶν ἄλλων, κατηργήθη ἀπειπόντων τοῦ πάπα μὴ ἔξερχομένου πλέον του Βατικανοῦ.

Ἐγώ καὶ πρὸς αὐτοὺς λέγω δ, τι δὲν δύνκαται νὰ ὑπάρξῃ μαγνητικὴ ἐλξίς εἰς σώματα ὁμοιόμοια καὶ δι' ἀλληλοεπιδρίσεως ἡλεκτρισμένα τὰς χειρὸς πτλάμη ἀποπέμπει χρητικὸν ἡλεκτρισμόν, τὸ τῆς τριπλέης ζύλον ὁμοίως, καὶ τὰ δύο εἶναι τὰ μάτα ὁμοιόμοιας ἡλεκτρισμένα, ἀρχούσιαν ἐνέργειαν ἐπιφέρει ὁ ἡλεκτρισμός των πολλῷ δὲ ἡττον ἐνέργειαν λογικῶν κινήσεων, ἦτις νὰ ὑπάκουῃ εἰς λογικὰ διατάγματα:

Καθ' ἡμᾶς ἡ τράπεζα οὐδέποτε ἐκινήθη μόνη καὶ ἀρ' ἐκτῆς χωρίς νευροπονήσεις τις ἀσυναισθήτως νὰ ἐκίνηται αὐτὴν· οὐδὲ ἐπὶ δευτερόλεπτον ἀπώλεσε τὴν ἀρχήνειαν της, ἐάν μη δύσις; τις ἀπαρχήτηροτος ἐπίεσεν αὐτὴν εἰς σημειώντα τῆς περιφέρειας της.

Ἄριστοτέλης ὁ δημιουργός τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἀκμάζεις κατὰ τὸ 322 π. χ. ἐφρόνειε οὐδὲ ἐκ τῇ λύσει πκντος προβλήματος ρυτικοῦ φυινομένου πρέπει νὰ μεταβαίνῃ τις ἐκ τῶν γενικῶν συμπεριχμάτων εἰς τὰ εἰδικὰ ἀποτελέσματα. Ή γνώμη του ὁρθοτάτη, ἀλλ' ἡ τῶν πνευμάτων ὑπαρξίες, πλανητικής, ἡ ὑποβολή, ἡ ἡχολαλία, τὰ δαιμόνια, φαντάσματα, βρυκόλακες, καὶ ἄλλα παραπλήσια, τὰ δποτες ἐκ βρεφικῆς ἡλικίας ὁ ἀνθρωπός ἀκούει φρίττων καὶ τὰ ὥροις συναρπάζουσι μετὰ τεχνητάτης πλοκῆς τὴν προσοχὴν τῶν πτωχῶν τῷ πνεύματι ἀνθρώπων, ἀν δὲν εἶναι ἀποτελέσμα δόλου, εἶναι διατάραξες φρενῶν ἢ νευρικὴ κρίσις. Τέ-

λος πᾶν ἄλλο δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἢ φαιρόμενος.

"Αν δὲ τολμῶ σήμερον δημοσίᾳ νὰ διεσχισθῶ τὸ τοιωτόν, εἰναι, διότι ἔγω ὁ Ἰδιος ἔκαμον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πειράματα· ἦτοι εἰσῆλθον εἰς πολλὰς οἰκίας, ὅπου πειράματα πνευματισμοῦ ἐξετελοῦντο καὶ τραπεζάκια ἔκινοῦντο καὶ ὑπνωτιζόμενοι ἐμάντευον· διενυκτέρευσα μόνος εἰς νεκροταφεῖα καὶ εἰς πάντα τόπον, ὅπου ἐμάνθανον δὲτούπὸ φρασάτων ἢ βρυκολάκων ἐσυγνάζετο.. ἐπεσκέψθην ἐπίσης πάντα γόπτα ἢ μάζην ἢ ὑπνωτιστὴν φημιζόμενον, συνεφιλιώθην πρὸς τοὺς διαπρεπεστέρους τῆς Εὐρώπης πνευματιστὰς καὶ ὁ Ἰδιος πρὸς σκοπὸν μελέτης medium αὐτῶν ἐγενόμην ἐμελέτησα ἐπισταμένως πᾶν δὲτού ἐγράφη ἐν τῇ πνευματιστῇ Ἐπιθεωρήσει τῇ ἐν Παρισίοις ἐκδιδόμενῃ, τῷ Σωτῆρι τῷ λαῷ ἐφημερόδι τῶν πνευματιστῶν τοῦ Βορδὼ, Πέρα τοῦ τάφου, Ἐρημείδι πνευματιστῶν τῆς Μαρσαλίς τὴν Ἐπιθεωρησαντῶν πνευματιστῶν τῆς Ἀμβέρσης πολλὰ ἄλλα καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ ὑπὸ τῶν παλαικόστων λογίων ὄμοιεθνῶν μοι εἰς τὴν Κλειώ καὶ τὰ Μύρια "Οσα γραφέντα... κατέληξε δὲ εἰς μόνην καὶ καθαρὸν ἐξήγησιν τοῦ ζητήματος δὲ:

Ιορ Δὲρ ἔρχεται σὶς ἐπιμέταν ἡ ἀ.λ.ος οὐσία μετὰ τὴν ἐλευσιν τοῦ Θεατρώπου πρὸς τὴν τοῦ κόσμου ὅ.ηγ.

Ζορ Πάρτες οἱ φημίζοντες καὶ πιστεύοντες μάγους, μαρείας καὶ τὰ παραπλήσια εἶναι, ἐὰν δχι ἀπατεῶντες καὶ κερδοσκόποι, ὅταν reuropataθῇ ἡ φύσεις εὑπιστοι.

Ζορ Πάρτες οἱ β.λέποντες τὴν τράπεζαν κυριομένην ἡ ἀκούσαντες ὑπνωτισθέντα ῥὰ προείπῃ μετ.λ.λορτα, ἐνεστῶτα ἡ παρόντα εἶναι φύσει δει.λαὶ καὶ εναπάτητοι ἄρθρωποι πάσχοντες κατὰ τὸ κερτικὸν βοθρίον καὶ φρεγαπάτην καὶ τ.λ.ος ὑποπτογείτες θύματα συμπτώσεως ἡ ἐξηγαρθέτος δό.λον.

Μελετήσατε προσεκτικῶς πάντα ἄνθρωπον πιστεύοντα τὰς μαγείας, τὰ τραπεζάκια ἡ τὴν ὑπερβολὴν τῶν φάσμάτων. Βίς ὅλον κύτοι τὸ ἀτομον θέλετε διαγνώστε τὴν ἀνησυχίαν καὶ τοὺς τρόμους, οἵτινες ἀσείποτε καὶ μὲ τηγιμιαίες σπασμωδικὰς δονήσεις, κυριεύουσι αὐτόν. Ἀντιλαμβάνεται καὶ τὴν παραμικρὴν τῆς ἀτμοσφρίσος δόνησιν καὶ καθίσταται ἔξω φρεγῶν καὶ μονομαχῆς εὐθὺς ὡς ἡ

φυνταζία του σχηματίζει τὴν τῆς αύταπάτης εἰκόνα. Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἀρνηθῇ δὲτού μετέχειειδόσεώς τινος νευρικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἐκρυλισμοῦ. Τί δὲ κυρίως τοὺς κατέστητε τοιούτους;

"Ἐξῆταξε ἐπιστημένω, τὸ ζήτημα, δυστυχῶς δὲ εὗρον δὲτού εἰς ἄλλους μὲν ἡτο ἡ τρυφερῶς ἔχαπήσεως αὐτοὺς ἀπλοὶκὴ μήτηρ, ἡτος τοῦ διηγεῖτο μύθους μετὰ φαντασμάτων καὶ βρυκολάκων, ὅπως εὐχαριστήσῃ, ὡς ἐφεντάζετο, τὴν τρυφερὸν διάνοιάν των, εἰς ἄλλους δὲ τὰ ἐκνευριστικὰ περὶ πνευματισμοῦ ἔναγκωσματα.

("Βλεπεται τὸ τέλος")

I. Σπόχαφ.

ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ Π. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

ΤΟ ΜΓΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΕΝΟΣ ΣΥΖΙΓΓΟΥ

"Ἄδναραία! τὸ ὅρομά σου,
τεῖται τοῦτη! —

II

(Συνέργεια ἔδε προηγ. φύ.λλον).

"Ευειδία πρὸς τοὺς ὑπηρέτας, οἵτινες τὴν ἐπανεῖδον ως τὸ εὔεργετικὸν δικιεύιον τῆς οἰκίας. ἀπέτεινε φιλικῶν; γχιρετισμοῦ; πρὸς τοὺς γείτονας καὶ αὐτὴ ἡ γαλῆ μης, ὡς ἐφέστιος οὐτος θεός πάσης οἰκίας, ἐδέχθη τὰς θωπείας; της, ἀς θωπείας ἐρχινεν ἀφειδῶς περὶ αὐτὴν ὡς εὔεργετικὴν δρόσον ὅ.ης ὁ οἰκος ἀνελάμβανε τὴν ζωὴν του.

"Ανέλαβεν αὐθίς τὰ τῆς οἰκοδεσποινὸν χρέον της προσταθοῦσα νὰ ἀναλάβῃ, εἰς μάτην φεῦ!... καὶ τὴν πρότεραν φιλιδρὸν τῆς ζωὴν. Τὰ πάντα μάτην, μάταικι προσπάθειαι, ἡ Ἐλλην δὲτού ἡτο πλέον τὸ φιλιδρὸν πτηνὸν τοῦ παρελθόντος, ἐφθινεν, ἐφθινεν ὄστημέραι καὶ μαζῆ μὲ τὴν φθοράν της συμπαρέσυρε καὶ τὴν εύτυχίαν μας διὰ παντός.

"Ἄχ, ἐλεγον, ἡ πατρικὴ δυσμένεια βαρύνει ἐφ' ἡμῶν. Ο πατήρ μου κατηράσθη τὸν γάμον μας καὶ οὐδὲν τέκνον ἔρχεται νὰ εὔλογήσῃ τὴν ἔνωσίν μας... Πῶς δύναμαι νὰ τὴν σώσω; πῶς δύναμαι νὰ ιατροὶ νὰ τὸ ἀποσκορακίσωσι;

"Ω, μαρτύριον!... τὴν ἔβλεπον σθνομένην ὁ φθαλμοφρνῶς, μαρατινομένην ταχύτερον ὑπὸ τὰς θωπείας μου χωρὶς νὰ δύναμαι νὰ τὴν βοηθήσω...

"Ἡ ἐπιστήμη ἡτο ἀκατάλληλος ὅπως θέσῃ τὴν χειρά της εἰς τὴν πληγήν, διότι ἡ πληγὴ τῆς συζύγου μου δὲν ἔν τῷ ὄργανοισμῷ της· τὸ κακὸν δὲν ὑφίστατο ἢ ὡς φαγέδαινα πλατετεῖ, ἐν τῇ ψυχῇ της, ἐν τῇ φαντασίᾳ της, ἐν τῇ διανοίᾳ της....

"Ἡ ἀγάπη μου τὴν ἐπτέσι· προηγούμενην ὅτι θὰ ἡτο εύτυχής ἐὰν αἱ θωπείαι μου ἐλειπον· τοῦτο μὲτέρχυμάτιζε... καὶ ὅμως δὲν ὑδυνάμην οὐαὶ σκεψθῶ δὲτού με τὴν πάτη. Ἡτο εύδαιμων νὰ ζῇ δούλη εύπειθης εἰς τοὺς πόδας μου· ἡτο εύτυχής ὑπηρετοῦσά με πειθηνῶς, ἡτο εύτυχής μαρτυροῦσα ἐπὶ τοῦ ἀγνώστου σταροῦ της. Ἡπήρχε λατρεία εἰς τὰς δις ἐμὲ ἀφοσιώτεις της, ὑπῆρχε τὸ ἀπεράντως μέγα ἐν τῇ δις ἐμὲ αὐτοθυσίᾳ της, κατὶ τὸ ὄποιον μ' ἐπτέσι καὶ μὲ κατένυσσεν. Ἐχεν ἡμην ἀπηυδημένος ἡ ζδιαθετος δις ὅλης τῆς νυκτὸς ἡγρύπνει καὶ προσπύχετο ἀκροζομένη τὴν πνοήν μου, προστατεύουσα τὸν ὑπνον μου.

"Ἐδίδετο εἰς νηστείχης, ἐποίει ἐλεημοσύνας, ἔδρε πεν εὐλογίκες, ἀς ἐδέχετο μὲ μελαγχολικὴν εὐγνωμοσύνην. Καὶ ὡς ὁ ἡλιος, δοτις περὶ τὴν δύσιν του ἐκτοξεύει τὰς γλυκυτέρας ἀκτινάς του, οὔτω καὶ αὐτὴ προκισθηνομένη θὴ δύσιν της ἔρρων περὶ αὐτὴν τὰ ἀλημανηστα καρίσματα τῆς ψυχῆς της θέλγουσα, συγκινοῦσα, εύποιοῦσα, ἀναπτύσσουσα ὅλην τὴν θελκτικὴν τέχνην τῆς ἔγαπώτης γυναικός, ὅπως καθιστᾶ τὸν βίον τῶν ἄλλων εύδαιμονα... Πλὴν ἡ ἐμὴ εύτυχία δὲν ἡτο ἡ ἐκείνη ὅλως δεδομένος εἰς τὴν φροντίδα τῆς ὑγιείας της παρημέλουν ἐμκυτόν, παρημέλουν τὰς ὑποθέσεις μους ζητῶν τὴν θεραπείαν τῆς Βαυκίδος μου, ζητῶν τὴν διάσωσιν τοῦ θηταροῦ μου.

V

Θεέ πολυεύσπλαγχνε!.. πῶς νὰ θέσω φαγημὸν εἰς τὸ προσδεύον κακόν;

"Δὲν εῖχον τὴν Ισχὺν καὶ τὴν ικανότητα καὶ ἡμην δυστυχής. Οὐδέποτε ἡ ἀδυναμία μου μὲτέρχυμάτιζε τὸσω ποταπὴ καὶ ζθλια. Ἀφοῦ ἡ ἀγάπη μου δὲν ὑδύνατο νὰ ἀπομεκρύνῃ τὸ κακόν, πῶς δηλιγον οἱ ιατροὶ νὰ τὸ ἀποσκορακίσωσι;

"Ποιος βάτκανος δάκιμων μὲ ἐρθόνησεν; πῶς δηλιγον πάγκωντας ἐφιάλτην προσπαθεῖς ἀγωνιώδες νὰ ἀποτελεῖ τὸν δαίμονα, ζστις τὸν στραγ-

γχαλίζει, τοιουτοτρόπως καὶ γῶ ἀνισχύρως ἐπάλαιον κατὰ τοῦ ἀοράτου ἔχθρον, ζστις ἡπείλει τὴν ζωὴν τῆς συζύγου μου. Ἐξέτεινον τὰς χειρες ὅπως ἀπομεκρύνω τὸ φόρμα της συμφροζες μυσ καὶ σώσω τὴν Ἐλλην μου κατὰ τοῦ δισμέρειας αἴσιοντος κακοῦ, πλὴν δὲν ἡδυνάμην. Καὶ οὕτω ἔβλεπον μοιραίως ς παγγόμενον πᾶν δι, τι ἡγάπων ἐν τῷ κόσμῳ μπό μυστητιώδους καὶ ἀγνώστου νοσήματος.

"Αλλοι ἔχουν τέκνον, ἔχουν οἰκογένειαν ὅπως ἐπακούμενοις τὴν χηρεύουσαν ἀγάπην των, ἔγω δὲν εἰχον ἡ ἐκείνην καὶ μόνην. Ἡτο ἡ πιώτη καὶ ἡ μόνη γυνή, ἷν ἡγάπησα, ἐκτὸς δὲ ταύτης ἄλλη γυνὴ δὲν ὑπῆρχε δις ἐμὲ ἐν τῇ Δημιουργίᾳ. Καὶ ταύτην, δι, τι ἐκάλεσαν Θεόν καὶ Πρόνοιαν ἐζήτει νὰ μὲ ς φριτέση...

('Ακολουθεῖ)

ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

"Σ τὸ Μαρπούτζογλου 'Αλέκο
'Ατέχνους στίχους πλέκω
B'.

"Ἐκεῖ πως πρωτοισθάνθηκε τὸν κάσμον ἡ ψυχὴ μυσ, δην πρωτοτραγούδησα νευκαὶς ἀγάπαις,

Πρδ κανωνίας παρδαλής, καὶ ἀγρείας καὶ ευσχήμου, ποῦ καθέ βραδύ γίνονται ἀπ' τὸ μεθύσιο τάπαις,

"Ἐκεῖ, τούτεστι τὸ Σακόφον, ἡ Σάκιφον, ἡ Σαμψούντα, η,— τὸ καὶ δικιώτερον,— τὸν Ἀμισόν, ποῦ ζητεῖ,

μ' αἰσθήματα πρδ; οὐρανὸν τὸν νῦν μου ἀνυψόσηντα, μὲ σκέψεις, πως δὲν ἐκτιμοῦν πτωσῖς; οἱ Τραπεζίται;

μὲ σκέψεις καὶ μ' αἰσθήματα λαπίν τοιούτου εῖδος, καμπότα ς χρόνια πέρσα, βασινημένα ς χρόνα,

καὶ ξακους κύκλους φοβερούς, δχι τοῦ Ἀρχιμήδους μὲ κύκλους τὸ τσάκια σα; καὶ κάτω ἀπὸ μπαλκόνα.

"Ἐκεὶ πολλοὺς ἀγάπητα καὶ... ίσω; ἀγάπηθηκα... Κ' ἔλαμα φίλους πειστοὺς; καὶ στίχους πλειστέρους,

Καὶ δὲν εἶχε κρίματα

Ασπάζομαι τῶν ιατρῶν τὸ θυρεῖδε; σμῆνος,
ποῦ μὲ αὐτοὺς περίσσευταν 'ε τὴν Ἀμισδν αἱ νόσαι,
ποῦ θὰ τοὺς κρίνῃ μὴ φορὰ 'ε τὰ Τάρταρος δέ Μίνως
καὶ ἀν 'ε τὴν γῆν ήμέρτησαν ἐκεῖ θὰ βίλουν γνῶσι... .

Ασπάζομαι τῆς Ἀμισδν τὸν φίλον Αἰακόν:
τὸν Χρῆστον Σύμεωνγλου, τὸν κυνηγὸν δικῶν,
π.ο. πέρυσιν εἰς τοῦ Κωστῆ μ' ἔκεισε μὰ μπίρα
καὶ ἔνα πόνον δυνατὸν 'ε τὰ ἔντερα ἐπῆσα.

Ασπάζομαι τὸν Δημητρό, τὸν Καμπερίδη δηλαδή
ποῦ τώρα 'ε τὰ γεράματα ἐπῆγε νὰ σπουδάσῃ,
νὰ μάθῃ τὸ πῶς τρίβουν τόσα φαρμάκια 'τοδ γουδί¹
καὶ μὲ καθάρισια πολλῶν τῆς τοέπαις ν' ἀφαιμάσσῃ... .

Ασπάζομαι καὶ τὸν Κωστῆ, τὸν φίλον μου Πολίτην
τοῦ παρ' ὅμιλν μυχταρικοῦ ἐπινετὴν προλύτην.

Ασπάζομαι ... ,

Πχδὸν μέτερον καὶ ποιὸν νὰ εἴπω πρῶτον;
Κι' ἐν θύμῳ ἔγινε κανεὶς τῆς πείγης, η ἥρωτων
καὶ πᾶν οἱ στίχοι αὖθις καὶ ἀμόντε τόσα λγκινοί;
Ἐδῶ ἀρμόζει, φίλε μου, τελεία καὶ ... θαυμαστικόν! ...

Αλλὰ ἀφοῦ δ' ἀσπασμοῦ: κακοκοῦτοι δὲν πληρόνω,
πρὸς δλους τρέχα—διάβασε αὐτὴν τὴν πανταχοῦσαν...
Φιλῶ λοιπὸν καὶ τῆς Régie τὸν κάθε φαυφαρόνο,
τὸν κάθε Ἐρωτόκριτον, τὴν κάθε Ἀρετοῦσαν... .

X. X. Συμβουλεύοντος
ιατρὸς

Ἐξ Οἰρός τῇ 10 Ιουρίου 1903

ΑΚΟΥΣΙΟΝ ΠΑΘΗΜΑ (ΔΙΗΓΗΜΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ) (Βραβευθὲν ἐν τῷ διαγωνίσματι τοῦ Πανιωνίου Συλλόγου)

Ισως, προερούσης τῆς ἡλικίας μου, λησμονήσω
πολλὰ γεγονότα τοῦ βίου μου· λησμονήσω πα-
ραδείγματος χάριν, δι μετὰ νεανικήν τινα συνέ-
τεξιν ἢτο ἀδύνατον νὰ συγκρατήσω τὸ σῶμα μου
ἐκ τῶν ἀφθόνων γρονθοκοπημάτων, τὰ ὄποιες φι-
λοφρόνως μὲ ἐφίλοδώρισαν πατήρ καὶ ἀδελφὸς
μεθ' ὅλας τὰς πέρι ἀμοιβαύτητος αἰσθημάτων
διαμαρτυρίας μου, ἢ δι μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ὑ-
περθέσεώς μου τινὸς τοῦ αὐτοῦ εἰδούς, θελήσας νὰ
διασγράψω ἐμαυτὸν ἐκ τῆς βίλου τῶν ζώντων, ἐπὶ
μῆνα ὀλόκληρον ἐσκεπτόμην περὶ τοῦ τρόπου τῆς

διαγραφῆς καὶ, μὴ δυνηθεῖς ἐπὶ τέλοις νὰ κατα-
λήσω εἰς συμπέρασμα, ἀνέβαλλον τὸ πρᾶγμα εἰς
εὔθετώτερον καιρόν. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὄποιον μοὶ συ-
νέβη κατὰ τὴν παιδικήν μου ἡλικίαν καὶ ὑπὸ συ-
θήκας πλέον ἡ καμικωτάτας, εἶναι ἀδύνατον νὰ
λησμόνησω καὶ ἔτι εἰς μικρὰ τεμάχια ὁ ἔγκεφα-
λός μου διεκραγῇ.

Ἀκούσατε.

Ημην δεκαετής περίπου τὴν ἡλικίαν.

Εσπέραν τινα μόλις ἐλάθομεν θέσιν περὶ τὴν
τράπεζαν, παρετηρήθη δι τὴν ἔλειπτε λεπτὸν, τὸ δι-
ποιὸν ἢτο ἀπαραίτητον διὰ τὴν σοῦπαν μας.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ προμηθευτὴς τῶν τοιωτοῦ εἶδος
ὅψωνίων ἦμην ἔγώ πάντοτε, ὁ μεγαλείτερος τῶν
ἄγριων τοῦ πατρός μου, δὲν περιέμενον ἀνωτέρων
διαταγῆν.

Ἐξῆλθον λοιπὸν διὰ νὰ προμηθευθῶ ἐκ τοῦ παν-
τοπωλείου τὸ ἀναγκαῖον λεμόνιον. Ἡ μήτηρ μου
ἐπὶ τῆς θύρας ἴσταμένη μοὶ παρήγγειλε ν' ἀνοίξω
τὰ ὑματία μου, διὰ νὰ μὴ μὲ δώσουν κανέναν χω-
ρὶς ζουμί. Διὰ νὰ ἔχω δὲ καιρὸν νὰ καταβροχθίσω
μερικὰ κάστανα, τὰ ὄποια είχα ὑπεξαιρέσει ἐκ τοῦ
έρμαρου ἐν ἀπούσιᾳ τῆς μητρός μου, ἀφῆκα τὴν
συντομωτέραν ὁδόν. Τρωγαλίζων οὕτω καὶ φιθυ-
ρίζων ἀσμά τι διηρχόμην οκολίας ἀτραπούς, χωρὶς
νὰ λαμβάνω ὑπ' ὅψιν δι τὴν ἡτού τὸ πλέον τῆς
τραπέζης.

Αἴφνης ἀκούω κρότον ἀλαφρόν.

Γυνὴ τις μεσῆλιξ κρούσσα τοὺς δακτύλους μὲ
καλεῖ. Υπήκουσα, ὡς ὑπακούοντος σχεδὸν δλοὶ οἱ
παῖδες, ὀσάκις πρόκειται περὶ ἐργασίας ξένης.

Ποιὸς πλέον ἐσκέπτετο τὴν σοῦπαν;

Αλλως τε ὁ στόμαχός μου ἐκ τῶν καστένων
δχι μόνον ἱκανοποιήθη, ἀλλ' ἥρχισε καὶ νὰ δια-
μαρτύρηται διὰ παρατεταμένης λυγγός.

Ἡ θύρα ἤνοιχθη, ἔγώ δ' ἐπλησίαστη τὴν γυ-
ναικα. Αὕτη, ἀφοῦ ἔριψεν ἐπάνω μου ἑταστικὸν
βλέμμα καὶ μὲ παρετήρησεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι²
ποδῶν, ἐννοήσαται, φαίνεται, ὅτι ἦμην κατάλλη-
λος εἰς τὸν σκοπὸν τῆς. Μοὶ εἶπε χαμηλοφώνως:

Ἐνν εἰσαι καλὸ παιδί, νά, πάρε αὐτὰ τὰ
δύο γράσια, εἶναι δικά σου. Θὰ σὲ δώσω κατέτι
τι νὰ τὸ κρεμάτῃς εἰς τὸ σπῆτι τοῦ κυρίου Πετρο-
πούλου χωρὶς νὰ σὲ ἰδῇ κανεὶς κατάλαβεις; Κρέ-
μασέ το καὶ φύγε· μὰ πρόσεχε πολὺ νὰ μὴ σὲ ἵ-

δοῦν. Τὸ ξεύρεις τὸ σπῆτι;

Τὰ δύο γράσια μὲ ἔκαμπαν νὰ φευσθῶ. Τὴν διε-
βεβαίωσα, τὸ γνωρίζω. "Οταν δ' ἐκείνη εἰσῆλθε
διὰ νὰ φέρῃ τὸ κάτι τι, ἐγὼ ἐνεθυλάκωνα τὰ γρά-
σια μου.

Μετ' ὅλιγον ἐξελθοῦσα ἔθεσεν ἐπὶ τῶν χειρῶν
μου ἐν ζεμπίλιον σκεπασμένον μὲ λεπτὸν ὄφασμα,
εἰς τὴν θέαν τοῦ ὄποιου κατελήφθην ὑπ' ἀρ-
ιαλογισμῶν.

—Βλέπεις αὐτὸν τὸ σιδηρό; νά, ἀπ' ἐδῶ νὰ τὸ
κρεμάσῃς καὶ νὰ φύγης, μὰ νὰ μὴ τὸ ἀνοίξῃς.

Πράγματι τὸ ζεμπίλιον ἔφεσε πρὸς τὰ ἐπάνω
μικρὰν σιδηρὰν ἀρπάγην. "Ἡ θύρα ἀμέσως ἐκλε-
σθη ὅπισθέν μου. Προχώρησα ἀρκετὰ βήματα καὶ
οἱ διαλογισμοὶ μου ἐπετάθησαν. Τὸ «νὰ μὴ τὸ ἀ-
νοίξῃς» ἢτο εἰς ἐπὶ πλέον λόγος ν' αὐξηθῇ ἡ παι-
δική μου περιέργεια. Τὸ νὰ εἴχεν ἄρα γε τὸ ζεμπί-
λιον; Εὔκολον πράγμα. "Οπως τὸ ἐκράτουν διὰ τῆς
ἀριστερᾶς μασχάλης, ἐσήκωσα διὰ τῆς δεξιῆς χει-
ρὸς ὅλιγον κατ' ὅλιγον τὸ λεπτὸν κάλυμμα καὶ ἐ-
βύθισα εἰτα αὐτὴν ἐντὸς τοῦ ζεμπίλιου. "Ἔωδες
τι ύγρὸν προσεκολλήθη ἐπὶ τῶν δακτύλων μου,
τοὺς ὄποιους ἀμέσως μετὰ τρόμου ἀπέσυρχ. Κατό-
πιν ὅμως ἔλασσον θάρρος.

—Γάτα εἶναι, εἶπα κατ' ἐμαυτὸν, καὶ τὴν
καῦμένην τὴν ἐξορίζουν· ἐνέθυμην δέ, δι τὴν
καλούσθησα ἐξετέλεσα χρέον ἀπαγωγέως, ἐγκαταλεπών
μίαν ἰδικήν μας πολὺ μακρὰν τῶν ὄρίων τῆς συ-
νοικίας μας, διότι είχε διαθέσεις κανιβαλικὰς ἐπὶ³
τῶν δύο καναρίων μας, τὰ ὄποια ὑπερηγάπα ὁ
πατήρ μου.

—"Ηδη ἐσκεπτόμην τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ ζεμπί-
λιου. "Αλλ' ὡς εἶπον, τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου Πε-
τροπούλου δέν ἐγκωρίζον. "Αν κρεμάσω, ἐσυλογί-
σθην παιδικῶς τῷ τρόπῳ, τὸ ζεμπίλιον εἰς ἀλλην
θύραν τί πειράζει; "Αρκεῖ νὰ μὴ μὲ παρετηρήσῃ
κανεὶς, ἀλλως τε ἡ ἀμοιβὴ ἢτο πλέον εἰς χει-
ράς μου.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην εύρισκόμην ἀκριβῶς; ἐμ-
προσθεν τῆς οἰκίας τοῦ μεγαλεμπόρου κυρίου Ρόμπη.

—Νὰ σπῆτι ἐψιθύρισα, διὰ ν' ἀκουγεῖσθαι ἡ
δυστυχής ἐξόριστος.

Καὶ χωρὶς νὰ χάσω καιρὸν πλησιάζω καὶ προ-
πασθῶ ν' ἀναρτήσω τὸ ζεμπίλιον ἐκ τοῦ ἀπο-
στίλβοντος ρόπτρου τῆς θύρας. Δυστυχῶς ή ἀπει-

ρία μου ἀφ' ἐνὸς καὶ ὁ φόβος πρὸ πάντων μήτοι
συλληφθῶ ἀφ' ἐτέρου ἐδωκαν βεβιασμένας κινήσεις
εἰς τὰς τρεμούσας χειράς μου, ἐκ τῶν ὄποιων δια-
φυγὸν τὸ ρόπτρον παρήγαγεν ἰσχυρὸν κρότον. Δὲν
παρηλθον ὅμως δύο τρία δευτερόλεπτα καὶ ἰδού ἀ-
νοιχθεῖσας τῆς θύρας, ἐμφανίζεται πελώριος ἀνήρ
ἐν παλλεύκῳ περιβολῇ, φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀρ-
λεκινικόν τι κάλυμμα, λευκόν ἐπίστης. "Ητο ὁ μά-
γειρος τῆς οἰκίας.

—Πχληρόπαιδο, ἀνεθεματισμένο παιδί! ἐσύ εἰ-
σαι ποῦ μάς κάμνεις αὐταῖς ταῖς δουλειαῖς! Στά-
σου νὰ ἴδῃς τώρα!

Εἶπών δὲ ταῦτα ἐμπλεως ὄργης, μὲ ἔλασσεν ἀπὸ
τῶν ωτῶν δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν του καὶ μὲ
ἔστηκεν πρὸς τὰ ἐπάνω. "Ο πόνος μὲ ἔκειμε νὰ
φωνάζω γοερῶς καὶ νὰ ἐπικαλοῦμαι βοήθειαν.

Εἰς τὰς σπαρακτικὰς φωνάς μου προσέδραμεν
ικανὸν πλήθος, οὗτο δὲ περιεκυλώθην ὑπ' ἀνθρώ-
πων πάστης ηλικίας καὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

—Η μάνα σου τὰ κάμνει αὐτὰ βρέ! μὲ ἡρώ-
τησεν, ἀγριάνθρωπός τις ἐκ τῶν προσδραμόντων,
εἰς τὴν αἰσχρὰν βωμολογίαν τοῦ ὄποιου τὸ πλή-
θος ἀνεκάγγασε.

—Θὰ εἶναι λιμάρικα, ὑπέλασε γυνὴ τις.

—Βχπτισμένα εἶναι ἡ ἀβάπτιστα; προσέθηκε
τέτη.

—Ἐγώ, ἐνοεῖται, οὐδὲν ἐκ τούτων ἐνόσου, ἐξη-
κολούθησα δὲ νὰ χύνω ἀφθονώτερα δάκρυα, καθ'
ὅσον είχον ἐννοήσει πλέον δι τὸ ἐκθεάρων
χειρῶν τοῦ μαγείρου δὲν ἤτον εύκολον νὰ δικρύγω.

—Αλλὰ τι συν

—Τι ώρχια όνδρατα! όνειραζεν ἐν συγκινήσει κόρη τις.

—Καύμενη, υπέλαβεν ἄλλη, τὰ όνόματα λέγεις! Δέν βλέπεις τὰ ἴδια τι εὑμορφα ποῦ είναι. Συγχρόνως κύψασα τὰ ἔθωπευε τρυφερώτατα. 'Η σκύλα, ή μητέρα των... Θεέ μου. Τί κόσμος είναι αὐτός, προσέθηκε μετ' ἀγανακτήσεως.

'Εγώ εἰς τὴν θέαν τῶν βρεφῶν ἀπεβλακώθην. Περιέφερον τὰ βλέμματά μου, δίδων τρόπον τινα εἰς τὸ πλῆθο; νὰ ἐννοήσῃ, διτὶ πᾶν ἄλλο περιέμενον, ἄλλ' ὅχι καὶ τὰ παιδιά.

—Αὐτὸ δέν εἰναι ἴδιαζεν μου! όνειραζε δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμάνων μου.

—Κατεργάρη, ἀπέντησεν ὁ μάγειρος καὶ αὐτὰ ἰδικά σου είναι. 'Εσύ μῆς τὰ ἀρχαῖζεις συχνὰ πυκνά. Νὰ ἴδης ὅμως τώρα.

'Εν τούτοις κατέφθασεν ἡ 'Αστυνομία, εἰδοποιήσεισα. Τὴν στιγμὴν ἑκείνην ἐνθυμήθην διτὶ δέν θὲ εὔρισκον λεμόνιν διὲ τὴν σοῦπάν μας.

II

'Ο ἀρχηγὸς τῆς περιπόλου ἦτο μαλακώτατος ἀνθρωπος. Μὲ ἔλαβεν οἰκειότατα ἐκ τῆς χειρὸς καὶ μὲ ἥρωτησε ποῦ εὔρον τὰ ζεμπίλια.

—Εμεινα ἵχθιος ἀφωνότερος. 'Εγώ δέν ἤξευρα καλὰ καλὰ τὴν ἴδιαν του γλῶσσαν.

Κύριος τις προστινέχθη νὰ λάβῃ τὴν θέσιν διερμηνέως.

—Τίνος εἶναι τὰ παιδιά;

—Δέν εἶναι ἰδικά μου.

—Καλά, ἄλλα ποῦ τὰ ἥρες;

—Τὸ ἔνα μὲ τὸ ἔδωκε μίᾳ γυναικά.

—Τὴν γυναικίεις;

—Οχι.

—Ποῦ κάθεται;

—Ἐδῶ ἀπὸ πίσω.

—Ἐσεις ποῦ κάθεσθε;

—Ἐκεὶ ἀπὸ πίσω.

—Μήπως σὲ τὰ ἔδωκεν ἡ μητέρα σου!

—Οχι.

—Τότε λοιπὸν εἶναι ἰδιαί του.

—'Εγώ δέν κάμνω παιδιά.

—Η κατάθεσίς μου ἀπήτει ἵνα ὑποδείξω τὸ μέρος τῆς παραλαβῆς.

—Ἐπὶ τούτοις εἰς ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἐκρέμασεν ἐπὶ τῆς ράχεως μου τὰ σώματα τοῦ ἐγκλημάτου παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας διαμαρτυρίας μου, διτὶ

περὶ τοῦ ἑτέρου οὗτε εἰδησιν ἔχω, καὶ ἔξεινήσαμεν.

—Εμπροσθεν ἔβάδιζεν ἡ περίπολος, ἔπειτα ἡρχόμην ἐγὼ μετὰ τῆς Ἀντιγόνης καὶ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ ως ὅπισθιοι λακῆ ἡκελούθει ὁ συρφετός ἐκεῖνος, διτὶς εἰχεν ἥδη διπλασιασθῆ φωνασκῶν καὶ σχοιλιάζων τὸ γεγονός ποικιλοτρόπως, ἔξ οὗ ἀνεστατώθησαν καὶ αἱ παρκείμεναι συνοικίαι τοῦ μέρους ἔκεινον.

Τὰ ἐπὶ τῆς ράχεως μου παιδία καθ' ὅδὸν ἔκκλιτον καὶ δέν ἤξευρω τὸ ἄλλο ἔκκεινον.

Τέλος ἐφθάσαμεν πρὸ τῆς οἰκίας, ἀφ' ἣς εἶχον παραλάβει τὸ ζεμπίλιον. Οὕτε φωνὴ οὗτε φῶς. 'Αφοῦ δ' ἐπὶ ματαίῳ ἐπὶ τέταρτον ὥρας ἐκρούετο ἡ θύρα, ὀρχιαστούμος διέταξεν ὑποχώρησιν πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν.

Τὴν στιγμὴν ἑκείνην, ἰδοὺ καὶ ὁ πατήρ μου ἀπέναντι μου κάθιδρως καὶ ἀσθυαίνων. Οὕτος βλέπων τὴν βραχύτητά μου, ἔξηλθε πρὸς ἀναζήτησίν μου, μετὰ πολλὰς δὲ περιπλανήσεις ἐμαθεν ἐπὶ τέλους, διτὶ ἐγενόμην ἡρως κωμικωτάτου ἐπεισοδίου καὶ διτὶ εὔρισκομαι ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ.

Εἶναι ἀπεργράπτον τὸ τε ἔπαθον, διτὶ ἡτένισα τὸν πατέρα μου βίπτοντα ἐπ' ἐμῷ ἀγριώτατα βλέμματα. 'Ημην πλέονέκτης ἔχοτο· οὔτε νὰ ἀναπνεύσω ἡδυνάμην. 'Ο ἐφίξλτης ἀναχριθόλως δέν προξενεῖ τοικύτα ἀποτέλεσματα.

—Ο ἀρχιαστούμος ἐνόσησε τὴν τραχήν μου καὶ διέταξε νὰ μὲ φέρωσιν ὅδωρ. 'Επιον ἀφθονώτατα, διότι τὰ κάστανα εύρισκοντο εἰς σύγκρουσιν ἐν τῷ στομάχῳ μου.

—Ἄφ' οὐ δὲ μετὰ μικρὸν συνῆλθον, ἤρχισεν ὁ πατήρ μου νὰ μὲ ἔξετάζῃ. Εἴπον πάσχων τὴν ἀληθειαν καὶ πρὸς πιστοποίησιν ἔξηγαγον ἐκ τοῦ θυλλακίου μου τὸ δύο γρόσικ. Καὶ ὁ μὲν πατήρ μου ἐπεισθη βεβίως ἐκ τῆς ἔξομολογήσεως μου ἄλλ' ἐπρόκειτο νὰ πεισθῇ καὶ ἡ ἔξουσία. 'Αλλ' αὐτη ἐκ τῶν καταθέσεών μου μόνον δέν ἡδύνατο, νὰ ἐκφέρῃ κρίσιν. 'Ητο ἀπάναγκες νὰ εὔρεθῇ ἡ γυνή, ἡ ὅποια μοὶ ἔδωκε τὴν ἐντολὴν τῆς ἀπαγωγῆς, συγχρόνως δὲ νὰ εὔρεθῇ καὶ ὁ κύριος τοῦ ἑτέρου ζεμπίλιου. Τοιοῦτος δὲ μέχρι τῆς στιγμῆς ἑκείνης ἤγειρας διὰ τὴν πολιτείαν τῆς πατρίδος τὴν βρεφικήν κοιτίδα, ἡ ὅποια ἀπὸ τινῶν ἐτῶν εὔρισκετο ἐν ἀπεργίᾳ χρησιμεύσατα μόνον ὡς φωλεά ἀρχαγγῶν. Μεχρις οὖ δὲ καταβιβάσῃ αὐτὴν ἡ μητήρ μου τὴν βοηθείαν γυναικῶν, αἵτινες ἔσπευσαν ἐπὶ τόπου, περιεποιήθη τὰ μικρὰ, ἀνχνεώτασσα τὰ ἐνδύματα αὐτῶν δι' ἄλλων καὶ ἐτοποθέτησεν αὐτὰ ἐπὶ τῆς κομισθείσης κοιτίδος, τό ἐν πλησίον τοῦ ἑτέρου.

—Ανεκοινώθη λοιπὸν εἰς τὸν πατέρα μου διτὶ ἐπρεπε τὰ βρέφη νὰ μείνωσι τὴν ἐσπέρχην ἐκείνην παρ' ἡμένι καὶ τὴν ἐπαύριον νὰ διευκρινισθῇ ἡ ἀληθεια.

Μάτην διαμαρτύρετο ὁ πατήρ μου περὶ τῆς ἀθωτητός μου, μάτην προέβαλεν εἰς τὸ μέσον τὴν ἀγορὰν λεμονίου. 'Ο ἀρχιαστούμος ἐμεινεν ἔκαμπτος, ἄλλως τε ἡτον ἀδύνατον νὰ κινηθείσιν ἐπιχαρίτως τὸ μικκύλον αὐτῶν στόμα μετ' ἐλαφρῶν κλαυθμηρισμῶν. 'Αλλ' ὡς εἶπον, ἡ κοιτίς εὐρέσκετο ἐν ἀπεργίᾳ... Ὡτε ἐδέπησε νὰ ἔξελθῃ ὁ πατήρ μου.. πρὸς προμήθειαν θηλάστρας.

Τὰ παιδία μετὰ τὸ τεχνητὸν θήλασμα ἀπεκοινώθησαν, τῆς μικροτέρας μου ἀδελφῆς ἐκτελούσσης μητρικά ἐπὶ τῆς κοιτίδος χρέον.

III

Εἶναι περιττὸν, νομίζω, νὰ ἔχῃ ἥδη τὴν περιέργειαν ὁ ἀναγκώστης νὰ μάθῃ ποιού εἰδους τιμωρίαν ἔλασθον διὰ τὸ κατόρθωμά μου. Τοῦτο μόνον δύναμι καὶ εἰπω, διτὶ ὁ πατήρ μου ἤγνοε τὸ Φρεγελιανὸν σύστημα.

—Ἐννοεῖται διτὶ ἐφάγαμεν τὴν σοῦπαν περὶ τὸ μεσονύκτιον ἀνευτείται, ἄλλας μὲν φοβερωτέρας, ἄλλας δὲ ἡπιωτέρας. Πλὴν μολαταῦτα, διτὸν ἐφθάσαμεν πρὸ τῆς οἰκίας, ἔδιστατα νὰ εἰσέλθω. 'Αλλ' ὁ πατήρ μου, ἐπιθεις τὰ βρέφη ἐπὶ τραχέης τινός, μὲ ἐσυρε πρὸς τὰ ἐντός, διόπου μοὶ προσέφερε τὰς ἀπωρχάς, πέντε ἔξ ραψίσκατα δυνατώτατα.

—Νὰ ὁ προκομιένος σου τέ μᾶς κάμνει, λέγει δργίλως πρὸς τὴν μητέρα μου.

—Αὕτη ἡνοίξε τοὺς ὄφθαλμοὺς ὑπερμέτρων.

—Νὰ τὸν στελλωμε γεὰ λεμόνι καὶ νὰ μᾶς φέρῃ δύο παιδιά!...

—Παιδιά! Παναγία μου! τί λέγει! Δι' ὄνομα Θεοῦ, τί νὰ τὰ κάμω; Τὶ παιδιά εἶναι αὐτά;

—Νὰ, παιδιά, ποῦ δέν ἔχουν κανένα.

—Α!

—Τὶ αἱ! ὅπως, διόπου θὲ περάσουν ἀπόψε. ἔγεινε πλέον διτὶ ἔγεινε.

—Καὶ διηγάθη ἐν συντύφῳ τὸ ἐπεισόδιον.

—Ἐν ᾧ δὲ ἡ μητήρ ἐπληττασε πρὸς τὴν τράπεζαν διὰ νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος ὁ πατήρ μου ἀνελθών εἰσέδμεν εἰς τὸ διπόστεγον τῆς οἰκίας διὰ νὰ κομίσῃ τὴν βρεφικήν κοιτίδα, ἡ ὅποια ἀπὸ τινῶν ἐτῶν εὔρισκετο ἐν ἀπεργίᾳ χρησιμεύσατα μόνον ὡς φωλεά ἀρχαγγῶν. Μεχρις οὖ δὲ καταβιβάσῃ αὐτὴν ἡ μητήρ μου τὴν βοηθείαν γυναικῶν, αἵτινες ἔσπευσαν ἐπὶ τόπου, περιεποιήθη τὰ μικρὰ, ἀνχνεώτασσα τὰ ἐνδύματα αὐτῶν δι' ἄλλων καὶ ἐτοποθέτησεν αὐτὰ ἐπὶ τῆς κομισθείσης κοιτίδος, τό ἐν πλησίον τοῦ ἑτέρου.

—Ἀνασταπογένου τηνὶς ἐν Croyadon τῆς Αγγλίας ἀεράη θησαύρος ἀπιτελούμενος ἐκ 3700 δραχμένων ρωμαϊκῶν υμησύματων ἀναγμένων εἰς τὸ 350 Μ. X.

—Ο Αἰμ. Fagnet τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας πραγματεύμενος ἐν τινὶ τῶν τελευταῖων τευχῶν τῆς Ρενιέ περὶ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Η ΒΟΣΠΟΡΙΣ

τῶν γυναικῶν ὡς συγγραφέων, ἔκρεσει καὶ εὐχὴν καὶ μετ' αὐτῆς τὴν πεποθητην, καθ' ἀ τὸ μυθιστόρημα καὶ ἡ πολησίς τείνουσι νὰ καταστῶσι πρωτόμια τῷ γυναικεῖῳ καλάμου. Ποτε κατὰ τὸν ἀκαδημαϊκὸν τοῦτον οἱ Catulle, οἱ Musset, οἱ Dickens, οἱ Tolstoi ἢ καὶ Balzac θὰ ἦναν ἔτεκται ἐμφανῖται; ἐν τῷ φλαλαγικῷ δρᾶσται.

Hevue Générale des Sciences καθέξωσε διὰ τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτῆς ἐκδρυμάς τὸ ἀτμόπλιον Ile de France καταλλήλων; διασκευασθέν. Η προτεχνὲς ἐκδρυμὴ ὥρισθη διὰ τὴν προσεχὲς φινόπωρον. Τὸ Ile de France διὰ καταπλεύση ἐκ Μασσαλίας τῇ 11 σεπτεμβρίου (ν. ἡμ.) καὶ θὰ διελθῃ διὰ τῶν ἔτης χωρῶν: Χανία, Κνωσός, Ἀλικαρνασσός, "Εφεσός, Ἀΐδηνον, Λασδίκαια, Ιεράπετρα, Σμύρνη, Μαγνησία, Πέργαμος, Μιτιλήνη, Ἀθως, Τριψάς, Προσπα, Κωνσταντινούπολις, Ζάκυνθος. Τῇ 8 δὲ ὁκτωβρίου θὰ ἐπαναχάμψῃ εἰς Μασσαλίαν.

HΙσπανία ἀπώλεσεν ἐν τῷ προτώπῳ τοῦ Nunez de Arce ποιητοῦ τῶν Πολεμικῶν χρανγῶν ἐν τῷ μεγαλειτέρων τῆς ποιητῶν.

Kαθ' ὁν χρόνον δ Maeterlinck ἐλάμβανε διὰ τὴν Monna Vanna τοῦ τὸ βραβεῖον τῆς δραματικῆς φιλολογίας, διπέρ ἀπονέμεται ἐν Βρυξέλλαις κατὰ τριετίαν, ἀνεκαλύπτετο διὰ τὸ δρᾶμα τοῦτο δὲν δρείλεται εἰς τὴν ἀμεσον ἀυτοῦ ἐμπνευσιν. Τῷ διητοῦ εἰς "Ἄγγλος χριτικοὶ δισχυρίσθησαν διὰ μίαν ὑπόθεσιν τῆς Βάννας δ Maeterlinck ἡρύσθη ἐκ τίνος ποιήματος τοῦ Browning. Σήμερον δύμας νομίζουσιν διὰ δ ποιητῆς ἐνεπνεύσθη ὑπὸ τίνος μικρᾶς εἰκόνος ἀγνώστου ζωγράφου ἐκτεθειμένης ἐν τῷ μουσείῳ τῆς "Αιμέροτες. Η διδόνη αὕτη παριστάνει γυμνὴν γυναῖκα ἴσταμένην ἐνώπιον ἀνύκτοι παραθύρου ἀπὸ τοῦ ὅποιον διακρίνεται κεφαλὴ ἵππου καὶ οἰκίαι μετὰ κλειστῶν παραθύρων. Ο κατάλογος δὲ τοῦ μορφού δίδει τὰς ἔτης, πληροφορίας. Φλαμανδική τις πόλις ἐποικορχεῖτο ὑπὸ τίνος Ιστανοῦ στρατηγοῦ, διτοὺς εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ ἀρρή τὴν πολιορκίαν ἐν τῇ σύνυγος τοῦ δημάρχου ἥρετο ἐν τῇ σκηνῇ του γυμνῆ. Η γυνὴ ἐξετέλεσεν διὰ εἰς τὸν στρατηγὸν ἐράνετο ἀδύντον. Ἀλλ' οἱ κάτοικοι εἴχον κλέσει διὰ τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν των, οὕτως ὥστε οὐδεὶς ἡδυνήθη νὰ ἰδῃ τὴν ἡρωϊκὴν γυναῖκα. Η ὑπόθεσις αὕτη ἀπαντᾶται καὶ παρὰ τῷ Sosef Sauss. Λέγεται δὲ διὰ ἡ Λαζήν Godiv a ἐπῆρεν ἡρωὶς παρημόσιον ἐπεισοδίου ἐξυμνισθέντος ὑπὸ τοῦ Tennyson καὶ ἀπεικονισθέντος ὑπὸ τοῦ Le Seugre ἐν περιήμω εἰκόνω.

Tίνες εἶναι αἱ μᾶλλον γνωσταὶ σύγχρονοι προσωπικότητες; Η Tagebillatt τοῦ Βερολίνου ἔκαμεν εἰδικὴν πρέδη τοῦτο ἔρευναν παρὰ τοῖς ἀντιγνώσταις της, καθ' αἵδες ἔπειτα διεπιρημότεροι ἀνδρεῖς τῆς ἐποχῆς μας εἶναι οἱ ἔτης: Tolstoi, Mommsen, Marconi, Ibsen, Edisson, Nansen, Rontgen, Menzel, Koche καὶ Γουλιέλμος ὁ Β' τῆς Γερμανίας.

Ο ἀριθμὸς τῶν ἐν Γερμανίᾳ φωτητηρῶν ἡλαττώθη ἀπὸ 1200 εἰς 877 καὶ τοῦτο ὡς ἐκ τῆς ἀπορράσεως; τῶν πανεπιστημιακῶν συμβούλων, ἐξ ἡς ἡ παραδοχὴ θηλυκῶν φωτητῶν κατέστη δυσκολωτάτη, δόστι τὰ ἐν λόγῳ ὑποκείμενα δεικνύουσιν διεγίστην προσυμπίαν εἰς τὰς ἔξετάτεις. Ἐπὶ 2000 ἐγγραφέων κατὰ τὸ 1901 μόρον 1/4 διῆλθον πρὸ τῆς ἔξεταστῆς; ἔδρας ἐν ὅ ἐκ τῶν ἀρρένων 25 % ἔξερχονται τακτικῶς διπλωματοῦχοι. Ἐκ τῶν 1/4 ἔξετασθεῖσῶν, αἱ 8 ἡσαν ἀμερικανικὲς λαβούσσαι διπλώματα: φιλολογίας, ιατρικῆς φιλοσοφίας (τοῦ λόγου τους ήσαν φίνεται, ἐκ γενετῆς πρωτισμένοι διὰ τὸ γερντοκρατικὸν στάδιον), μαθηματικῶν, φαρμακευτικῆς, γεωλογίας καὶ . . . (τις θὰ τὸ πιστεύῃ;) γλωσσικῆς διενότητος! Ἰδού λοιπὸν τί ἡμεροεὶ νὰ φέρῃ εἰς ἀπέλπισίαν τοὺς μεσογύνας τῆς ἐποχῆς μας: Αἱ γυναῖκες νὰ αἰσθίνωνται τὴν ἀνάγκην διπλώματος πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ γλωσσικοῦ τῶν ἐπαγγελμάτων! O tempora, o mores.

ΛΕΥΚΩΜΑ ΠΑΝ. ΤΑΦΟΥ.

Ἐκδίδεται προσεχῶς ἐν Ἀθηναϊκαῖς λεύκωμαῖς, ἐν ὅ δημοσιευθῶσιν ἀλλαγές γνῶμαι τῶν διαπρεπόντων ἐν τῇδε διαρροϊς κλάδοις ὁμογενῶν περὶ τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ περὶ παντὸς διτὶ θεωροῦσι ὡς δυνάμενον νὰ συντελέσῃ πρὸς διακανονιστικῆς κατ' αὐτόν. Τὴν σοβρότητα τοῦ ἔργου, ἀνήκοντος εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῶν κ. κ. Μανάκη καὶ Χ. Ἡλιοπούλου, εἰς ὃν ἀνετέθη καὶ ἡ διεύθυνσις, κατανήσας καὶ ἀρκούντως ἐκτιμήσας διεθνικὸς εὐρυγέτης κ. Μαρασλής ἀνέλαβε τὴν ἐκδοσιν ὡς χορηγός: ἐν τῇ διωνύμῳ βιβλιοθήκῃ.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Σχολατοῦ Συλοπόρτης. Πλήρεις ἔσχοιος ἐπιτυχίας ἐτελέσθησαν αἱ ἔξετάτεις τῶν ἐν τῇ συνοικίᾳ Συλοπόρτης σχολῶν καταδεῖσσαι εὑρέταν τὴν ἱκανότητα τοῦ λογίου διευθύνοντος αὐτῶν κ. Σπυρίδωνος Οικονόμου, καλοῦ ἡμᾶν φίλου καὶ συνεργάτου, ὡς καὶ ἀρίστα τὰ ἀποτελέσματα τῆς φιλοπόνου ἐργασίας τῆς διεύθυντρίας τοῦ παρθεναγωνίου Δακού Ολγας Νισταΐδου. Αμφοτέρες τὰς διεύθυνσις ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν συγχρίμονεν ἐκ καρδίας.

Σχολατοῦ Διπλοκοινέου. Γέπι πλήρους ἐπιτυχίας ἐστέφθησαν αἱ ἔξετάτεις τῶν σχολῶν Διπλοκοινού, αἵτινες ἀπὸ ἐτῶν ἡδη διεύνουσι ζηλευτὴν δόδον πρόσδου, ἐφ' ἡ συγχρίμονεν ἀπίστης τούς ἐλλογίμους διεύθυντάς καὶ τὸ προσωπικό.

Σχολατοῦ Εναγγελιστρίας. Καὶ αἱ σχολατοῦ τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος Εὐαγγελιστρίας παρὰ τοὺς πρόσδους Ταταούλων οὐδόλως ὑστερήσασι, παρήγαγον λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης αὐτῶν σταδιοδρομίας. Συγχρίμονεν τάς τε διεύθυνσι, καὶ τὸ προσωπικό, ἀμφοτέρων τῶν σχολῶν.

Τόπος Γ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ΕΥΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ
Κουρσούδη—Λάτη ἀριθ. 3

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ «ΚΟΡΟΝΑ» ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ

8 ἀριθ.—Μπακτσέ-Καποῦ — ἀριθ. 8

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ εύρεσκονται εἰς τιμὰς ἐκτάκτως συγκαταβατικάς, φωτογραφικὰ μηχανατονειτάτων καὶ τελειοτάτων συστημάτων, ἀμερικανικά, ἀγγλικά καὶ γαλλικά.

Φάρμακα, χάρτας καὶ ἄπαντα τὰ φωτογραφικὰ εἰδη τῶν ἀριθμάτων προελεύσεων καὶ εἰς τιμὰς λόγων ἐπωφελεῖς.

Πλάκες ἐμειτέρας παρκακευῆς **Θ. ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ**

Μεγέθη	4	1/2	X	6	3	Γρ.	ἡ δωδεκάς
	6	1/2	X	9	4	1/2.	»
	9		X	12	8	»	»

Πλουσιωτάτη συλλογὴ στερεοσκοπικῶν εἰκόνων πρὸς **60** παρ. ἐκάστη καὶ μὲ διδαστέρως συμφωνίας διὰ τοὺς ἀγοράζοντας μεγάλας ποσότητας. Ήλεκτροκατέστηση, τηλετηρόπικα, δέοπτρα, κτλ.

Οδηγίαι διὰ φωτογραφίαν παρέχονται δωρεὰν εἰς όλους

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΤ ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΟΤ

283—Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέρα—283

Τὸ φωτογραφεῖον τοῦ ὁμογενοῦς καλλιτέχνου κ. Ν. Ανδρειωμένου συνστάθμενον ἐκθύμως εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τῆς τε πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν ἐπειθυμούντων νὰ φωτογραφηθῶσιν.

Απαράμιλλος καλλιτέχνησια διακρίνεται τὰς εἰκόνας τοῦ κ. Ν. Ανδρειωμένου, οὓς ἡ σπανία εἰδεικότης ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.